

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ว่าด้วยการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการแก้ไขคำสั่งลงโทษ

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการดำเนินการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และ
การแก้ไขคำสั่งลงโทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๑ และมาตรา ๑๘
(๒) (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานการ
อุทธรณ์โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่
๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ว่าด้วยการอุทธรณ์
การร้องทุกข์ และการแก้ไขคำสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ว่าด้วยการอุทธรณ์ การร้องทุกข์
และการแก้ไขคำสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัย
ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง พนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ว่าด้วย
การบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย
พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ
และลูกจ้างชั่วคราวตามสัญญาจ้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

/“ตำแหน่งวิชาการ”...

“ตำแหน่งบริหาร” หมายความว่า ตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการศูนย์ รองหัวหน้าส่วนราชการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“ตำแหน่งทางวิชาการ” หมายความว่า ตำแหน่งวิชาการ ตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ตำแหน่งประเภททั่วไป” หมายความว่า ตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามมาตรา ๑๘ (ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้หมายรวมถึงพนักงานราชการ ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวตามสัญญาจ้างของ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่มีใช้ตำแหน่งทางวิชาการ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดีและหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้หมายรวมถึงผู้บังคับบัญชา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาราชการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้อธิการบดีมีอำนาจออกประกาศ เพื่อกำหนดแนวปฏิบัติ ซึ่งต้องไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา คำวินิจฉัยของ สภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.ม.” ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนสี่คน จากผู้มีประสบการณ์ ด้านการบริหารงานบุคคล จำนวนหนึ่งคน จากผู้มีประสบการณ์ด้านงานตุลาการ อัยการหรือทนายความ จำนวนหนึ่งคน จากผู้มีประสบการณ์ด้านบริหารจัดการส่วนราชการ จำนวนหนึ่งคน จากผู้มีประสบการณ์ด้านการบริหาร อุดมศึกษา จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

/(๓) กรรมการซึ่งเลือก...

(๓) กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการที่มีผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร โดยมาจากข้าราชการจำนวนหนึ่งคน และมาจากพนักงานมหาวิทยาลัยหนึ่งคน รวมจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๔) กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้ดำรงตำแหน่งประเภทตำแหน่งทั่วไป โดยมาจากข้าราชการจำนวนหนึ่งคน และมาจากผู้ดำรงตำแหน่งประเภทตำแหน่งทั่วไปอื่นอีกหนึ่งคน รวมจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

ให้รองอธิการบดีคนหนึ่งใช้อธิการบดีมอบหมายเป็นเลขานุการ และให้นิติกรเป็นผู้ช่วยเลขานุการและอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มเติมก็ได้

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการสรรหากรรมการตาม ๖(๒) จากบุคคลที่เห็นว่าเหมาะสม

การสรรหากรรมการตาม ๖(๒) ให้ดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัยให้ได้กรรมการด้านละสองคน เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา

ประธาน ก.อ.ม. และกรรมการ ก.อ.ม. ตาม (๒) (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี เมื่อพ้นวาระแล้วอาจได้รับการแต่งตั้งอีกก็ได้

ข้อ ๗ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ ประธาน ก.อ.ม. และกรรมการ ก.อ.ม. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย หรือถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๔) พ้นจากการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ในกรณีที่ เป็นประธาน ก.อ.ม. หรือพ้นจากการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ในกรณีที่ เป็นกรรมการ ก.อ.ม.

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นเนื่องจากความประพฤติเสื่อมเสียบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่ตำแหน่งประธาน ก.อ.ม. และกรรมการ ก.อ.ม. วางลงไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ และยังไม่ได้แต่งตั้งบุคคลแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ ก.อ.ม. ประกอบด้วย ก.อ.ม. เท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ในกรณีที่ประธาน ก.อ.ม. และกรรมการ ก.อ.ม. พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเสนอชื่อบุคคลให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวัน และให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทน ก.อ.ม. ก็ได้ และให้ ก.อ.ม. ประกอบด้วย ก.อ.ม. เท่าที่มีอยู่มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ในกรณีที่ ก.อ.ม. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเสนอสภามหาวิทยาลัยให้แต่งตั้ง ก.อ.ม. ใหม่ภายในหกสิบวันหลังจากครบวาระ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้ง ก.อ.ม. ใหม่ ให้ ก.อ.ม. ที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง ก.อ.ม. ใหม่

ข้อ ๘ ก.อ.ม. มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์เพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๙ การประชุมของ ก.อ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธาน

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาในเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ห้ามกรรมการ ผู้นั้นอยู่ในที่ประชุม การลงมติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๐ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้ง พร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม หากกรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีข้อบังคับนี้ มิได้กำหนดเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ในข้อบังคับฉบับนี้ใช้บังคับกับบุคลากรของมหาวิทยาลัย เว้นแต่บุคลากรประเภทนั้น จะมีกฎหมายบัญญัติไว้ในเรื่องการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการแก้ไขคำสั่งลงโทษไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๒ บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๑๓ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๑๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้นจะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือกับเลขานุการ ก.อ.ม. เพื่อขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นหรือ เอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ ในการรักษาวินัยของบุคลากรตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเป็นเรื่องๆ ไป

บันทึกถ้อยคำบุคคลตามวรรคหนึ่ง หากผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าว มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์จะอนุญาตให้คัดบันทึกถ้อยคำบุคคลโดยจะระบุชื่อหรือไม่ระบุชื่อบุคคลก็ได้

ข้อ ๑๖ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการใน ก.อ.ม. ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานหรือพี่น้อง ร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือร่วมมารดากับผู้กล่าวหา

การคัดค้านกรรมการใน ก.อ.ม. ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือ แจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ ก.อ.ม. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านกรรมการใดตามวรรคหนึ่ง ผู้นั้นจะขอลอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้าผู้นั้นมิได้ขอลอนตัว ให้ ก.อ.ม. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งผู้นั้น ทราบและมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

ข้อ ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ลงโทษเป็นวันได้รับแจ้งคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบกับ มอบสำเนาคำสั่งลงโทษแล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยาน รู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือ ส่งคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏไว้ตามหลักฐาน ของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ลงโทษ ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานฉบับหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าว หรือมีผู้รับแทนแล้วแม้ยังมิได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและ วันเดือนปีที่รับทราบ คำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๘ การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือโดยยื่นที่ เลขานุการ ก.อ.ม. และให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรา และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันรับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นลงวันเดือนปีที่รับหนังสือไว้ในหนังสืออุทธรณ์นั้นพร้อมลงลายมือชื่อผู้รับหนังสืออุทธรณ์แล้วส่งหนังสือต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ และให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งโทษจัดส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์สำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นและสำนวนการดำเนินการทางวินัยพร้อมทั้งคำชี้แจงของผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ (ถ้ามี) ไปยังประธาน ก.อ.ม. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.อ.ม. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๑๙ หนังสืออุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๒ และเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องตาม ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๘

ในกรณีที่มิมีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.ม. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย หาก ก.อ.ม. มีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมตินั้นให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษและผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปมิได้

ในกรณี ก.อ.ม. มีมติให้รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เพื่อมีมติตามข้อ ๒๓ วรรคสอง และให้ ก.อ.ม. พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๒๐ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ เมื่อได้มีการถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

ข้อ ๒๑ ในการประชุมพิจารณาอุทธรณ์หากประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. เป็นบุคคลดังต่อไปนี้ จะทำการพิจารณาไม่ได้

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง ได้แก่ ผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
- (๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
- (๖) เหตุอื่นใดที่มีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง

ข้อ ๒๒ การพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการหรือบุคคลใดๆ หรืออาจขอให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการหรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจาเมื่อ ก.อ.ม.อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก.อ.ม. ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำพยานหลักฐานหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้หนึ่งคน หาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณีและเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้ โดยให้ ก.อ.ม. รับฟังคำแถลงการณ์ผู้อุทธรณ์และรับฟังผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษหรือผู้แทน แถลงแก้ โดยให้ ก.อ.ม. รับฟังทีละฝ่าย

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.ม. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ ๒๓ การพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ ก.อ.ม. ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัย

อย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิด วินัยอย่างร้ายแรงซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้งดโทษ โดยให้ทำพินัย บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิด วินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลง ข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหา ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ๒๕๔๗ แต่ถ้าเห็นว่าการกระทำผิดวินัยอย่าง ร้ายแรงของผู้อุทธรณ์เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนดหรือเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรงและได้มีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงมาแล้วให้มีมติเพิ่มโทษเป็นปลดออกหรือไล่ออก ตามควรแก่กรณี

(๘) ถ้าเห็นว่าการสมควรดำเนินการด้วยประการอื่น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์แต่จะมีมติตาม (๖) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีมติตาม (๗) มิได้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกันหลายคน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่ง ใช้สิทธิอุทธรณ์ ห้ามมิให้เพิ่มเติมโทษแก่ผู้ที่ไม่ได้อุทธรณ์ แต่ถ้าผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอื่นเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับ ผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตาม ข้อ ๒๓ (๗) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ สอบสวนพิจารณาเสร็จแล้วให้สรุปผลการสอบสวนพร้อมเสนอความเห็นและส่งเรื่องให้สภามหาวิทยาลัยเพื่อ พิจารณามีมติตามข้อ ๒๓ ต่อไป

ข้อ ๒๕ เมื่อ ก.อ.ม. มีมติตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้ ก.อ.ม. เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว ให้ดำเนินการตามมตินั้น ในกรณีที่มีเหตุผล ความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าว แล้ว ให้มหาวิทยาลัยแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์อีกมิได้ เว้นแต่ การสั่งเพิ่มโทษเป็นปลดออกหรือไล่ออกตามข้อ ๒๓ (๗)

การเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๖ บุคลากรผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ม. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๗ เมื่อบุคลากรผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

(๑) กรณีถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

(๒) กรณีเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) กรณีมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา กรณีใดกรณี หนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติหรือ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๒๘ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้นเมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๒๗ และมีความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจและแก้ไข ปัญหาในขั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือหรือผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการใดๆ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับทราบความประสงค์ของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา หรือดำเนินการปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจก็ให้ร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙

ข้อ ๒๙ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือ โดยให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้

/หนังสือร้องทุกข์...

หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และมีสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริง และปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือความคับข้องใจเนื่องจากการ กระทำหรือมีคำสั่ง ของผู้บังคับบัญชาอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้นำข้อ ๑๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๐ ในกรณีผู้ร้องทุกข์คัดค้านกรรมการใน ก.อ.ม. และให้นำข้อ ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบพร้อมกับมอบ สำเนาคำสั่งให้กับผู้ถูกสั่งแล้วทำบันทึกลงวันเดือนปีเวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่ง สำเนา คำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตาม หลักฐานของ ทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้ฉบับหนึ่ง และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวัน นับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมาให้ถือว่า ผู้ถูกสั่งได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐาน ยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งใดๆ ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๓๒ การยื่นหนังสือร้องทุกข์ให้นำข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๓ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องยื่นหรือส่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความแจ้งถึง การกระทำหรือได้รับคำสั่ง และเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ถูกต้องตามข้อ ๒๙

ในกรณีที่มิปัญหาว่าเรื่องร้องทุกข์รายใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่รับไว้พิจารณาได้หรือไม่ให้ ก.อ.ม. เป็นผู้วินิจฉัย หาก ก.อ.ม. มีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมตินั้นให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็น เหตุแห่งการร้องทุกข์และผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และผู้ร้องทุกข์จะร้องทุกข์ต่อไปมิได้

ในกรณี ก.อ.ม. มีมติให้รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณาให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้อง ทุกข์เพื่อมีมติตามข้อ ๓๘ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๓๔ ผู้ร้องทุกข์จะถอนเรื่องร้องทุกข์ก็ได้และให้นำข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๕ ในการประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้นำข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอ เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือบุคคลใด หรืออาจขอให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดมาให้อภัยคำหรือชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจาให้นำข้อ ๒๒ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๗ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๓๘ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว หรือการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่ กำหนดไว้ในข้อ ๒๗ (๓) ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะตามข้อ ๒๗ (๓) ให้มีมติให้แก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ให้ส่งดำเนินการประการอื่น หรือให้ขอแนะนำตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

(๕) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอันใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๓๙ เมื่อ ก.อ.ม. ได้มีมติตามข้อ ๓๘ แล้ว ให้ ก.อ.ม. เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา ตามข้อ ๒๕ และให้มีการสั่งหรือปฏิบัติในโอกาสแรกที่ทำได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ ทั้งนี้ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ดำเนินการตามมติดังกล่าว โดยเร็ว

ข้อ ๔๐ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๓๙ แล้ว ให้มหาวิทยาลัยแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และผู้ร้องทุกข์จะร้องทุกข์ต่อไปมิได้

หมวด ๔
การนับระยะเวลา

ข้อ ๔๑ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๕
การแก้ไขคำสั่งโทษ

ข้อ ๔๒ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเป็นผู้ดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๔๓ การแก้ไขคำสั่งลงโทษให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญแสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๔๔ การดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสภามหาวิทยาลัย

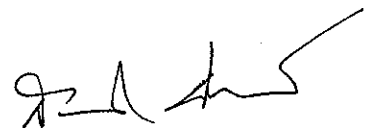
ข้อ ๔๕ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการแก้ไขคำสั่งแล้ว ให้รายงานการแก้ไขคำสั่งต่อสภามหาวิทยาลัยโดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คำสั่งแก้ไขคำสั่งลงโทษ โดยให้ดำเนินการตามวิธีการที่กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๖ ให้ ก.อ.ม. ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ว่าด้วยการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการแก้ไขคำสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนครบวาระ

ข้อ ๔๗ เรื่องอุทธรณ์ เรื่องร้องทุกข์ หรือเรื่องอื่นใด ตามอำนาจหน้าที่ของ ก.อ.ม. ที่ได้ยื่นมาก่อนวันที่ข้อบังคับฉบับนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไป ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ว่าด้วยการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการแก้ไขคำสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ จนแล้วเสร็จ เว้นแต่การปฏิบัติหน้าที่ของ ก.อ.ม. ให้เป็นไปตามข้อ ๔๖

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ชำรงธัญวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง